Forordning

for Island, angaaende Forandring i Pengevæsenet.

Wien, den 20de Marts 1815.

Tilskipan

áhrærandi umbreitt myntarlag og peníngagildi á Íslandi.

Kiøbenhavn.

Trykt hos Directeur Johan Frederik Schultz, Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

Vér Friderik enn Siötti med guds miskun, Danmerkur, Vinda og Gauta Konúngur, Hertógi Slesvíkur, Holsetulands, Stormæris, Péttmerskis og Aldinborgar; Giörum vitanligt: ad eins og Ver høfum fundid aldeilis naudsynligt ad þeir med Vorri tilskipan af 5ta Jan. 1813 løgleiddu Ríkisbankapeningar, ogsvo á Voru landi Islandi skulu koma í stadinn fyrir þá ádur gialdgengu dønsku Courantpeninga, svoleidis høfum Ver ogsvo látid athuga, med hvørium atqvædum nefnd tilskipan, og adrar tilskipanir er Vér høfum látid útgánga, lútandi ad því umbreitta peninga-ástandi eptir ádurnefnds lands ásigkomulagi geti ordid þar hagstædar.

Eptir ad Ver uppá náqvæmasta máta høfum yfirvegad hvørnig þessu máli verdi best hagad fyri Vora kiæru og trúu þegna á Islandi, bióðum og skipum Ver hermed sem fylgir:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade, Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken og Oldenborg; Giøre vitterligt: Ligesom Vi have fundet det aldeles nødvendigt, at de, i Følge Vor Forordning af 5te Januar 1813 indførte Rigsbankpenge, ogsaa paa Vort Land Island skulle træde i den forrige Danske Courants Sted, saaledes have Vi tillige ladet undersøge, med hvilke Bestemmelser saavel ovennævnte Forordning, som Vore med Hensyn til det forandrede Pengevæsen i øvrigt udgivne Anordninger, efter bemeldte Lands Forfatning, sammesteds kunde blive passende.

Efterat Vi paa det nøieste have overveiet, hvorledes denne Sag, paa den for Vore kiere og troe Undersaattere i Island tienligste Maade kunde ordnes, byde og befale Vi hermed, som følger:

§. 1.

Sú gildandi peníngamynt skal framvegis á Islandi eins og í Voru ríki Danmørk vera Ríkisbankapeníngar.

Þessara peninga myntarlag áqvardast svoleidis, ad 18½ Ríkisbankadalur myntist af 1 mørk síns silfurs eptir

§. 1.

Den gieldende Pengesort paa Island skal for Fremtiden, ligesom i Vort Rige Danmark, være Rigsbankpenge.

Myntfoden for disse Penge ere bestemt saaledes, at 18½ Rigsbankdaler udpræges af 1 Mark fiint Sølv Cølnsk Vægt.

eptir cølnskri Vigt. Þeir penínga-sedlar sem Ríkisbankinn útgefur hafa grundvallada vissu í ríkisins fastegnum, sem þessvegna eru Bankanum skuldbundnar; þó skulu fastegnir á Íslandi vera fríar frá þesshóttar skuldbindíngu.

Vægt. De Sedler, som Rigsbanken udstæder, ere byggede paa Sikkerhed i Statens faste Eiendomme, som til den Ende ere forheftede til Banken, dog skulle Eiendomme i Island være frie for saadan Heftelse.

§. 2.

Vorum Stiptamtmanni yfir Íslandi gefum Vér hermed allránádugast myndugleika til, eptir ad hann hefur tekid ámoti þessari Vorri tilskipan, med umgángs-brefi til landsins yfirvalda, naqvæmar ad áqvarda, þann dag á hvørium hún løgleidlst allstadar í landinu, frá hvørium deigi opid bref af 17da Maii 1813 undireins er upphafid. Þettad tímabil skal hann áqvarda svo stutt sem møguligt er, þó svoleidis ad tilskipanin þá hun løgleidist geti verid løgliga auglýst allstadar í landinu.

§. 2.

Vor Stiftamtmand over Island bemyndige Vi hermed allernaadigst til, efterat han har modtaget denne Vor Forordning, ved en Omgangs Skrivelse til Landets Øvrigheder nærmere at bestemme Tiden, paa hvilken den skal træde i Kraft overalt i Landet, da Placaten af 17de May 1813 til samme Tid tillige ophæves. Denne Termin bør han bestemme saa kort som mueligt, dog saaledes, at Anordningen ved sammes Indtrædelse kan være paa lovlig Maade bekiendtgiort overalt i Landet.

§. 3.

Af ofannefndu bodordi fylgir, ad frá fyrrnefndri tíd allir samníngar áhrærandi penínga lúkníng, ef þad mótsetta ecki er áquedid med berum ordum, skulu álítast ad vera giørdir um Ríkisbankapenínga, og þad eptir nefndarverdi, svoleidis, ad bædi þeir Ríkisbankasedlar sem med serligri uppáskrift munu áqvardast fyrir Ísland, og øll Ríkisbankans

§ 3.

Som en Følge af ovenanførte Bud, skal fra bemeldte Tids-Punct af enhver Overeenskomst angaaende Penge-Betalinger, hvor ingen modsat Bestemmelse udtrykkelig er given, antages at være afsluttet om Rigsbankpenge og det efter Navneværdie, saaledes, at saavel de Rigsbanksedler, der med en særskilt Paaskrift authoriseres til Brug for Island, som al Rigsbank

kans skildíngamynt, megu brúkast sem betalíngsmedøl ad fullu verdi eptir sinni ávísan. Sé þaramóti betalíngurinn áskilinn í Ríkisbankapeníngum eptir silfurverdi, skulu fyrrnefnd betalíngsmedøl reiknast eptir þeirri af Ríkisbankanum settu silfurverdhæd (Cours) sem vísar iøfnudinn milli ádurnefndra betalíngsmedala og þess silfurs er þau eptir myntarlaginu ega ad gilda fyrir. Þessa verdhæd setur Bánkinn tvisvarsinnum árliga, þann 1sta Febr. og þann 1sta Augusti, enn af þeim skal alleina sú verdhæd sem sett er þann 1sta Febr. gillda á Islandi, hvar hún er regla frá nærsteptir fylgiandi 1sta Augusti til sama dags á næstkomandi ári, fyrir allskonar peníngaborgun á þessu tímabili eptir silfurverdi. Sé þaramót samid um Ríkisbankapeninga í silfri, er skulda-heimtumadurinn øldungis ecki skyldur til ad taka amóti optnefndum borgunarmedølum, enn hønum er leyft ad krefia betalings annadhvørt í Ríkisbankans sylfurmynt, edur í speciesmynt, svoleidis ad hvør specia gildi fyri tvo Ríkisbankadali. Crónur og ønnur stór Courantmynt, skulu ogsvo gilda fyri Ríkisbankans sylfurpeníngamynt, og þannig motmælis laust medtakast í borgun ad samri tiltølu sem 5 móti 8, svo-

bank Skillemynt kunde bruges, som Betalings-Middel for den fulde Sum, hvorpaa de lyde. Hvor derimod er betinget Betaling i Rigsbankpenge Sølvværdie, blive hine Betalings-Midler at beregne efter den af Rigsbanken noterede Cours, som udtrykker Forholdet imellem fornævnte Betalings-Midler og det Sølv, som derved efter Myntfoden skulde forestilles. Denne Cours bestemmes af Banken 2de Gange aarlig den 1ste Februar og den 1ste August, men af disse Courser skal alleene den, som sættes den 1ste Februar, være gieldende for Island, hvor den skal tiene til Regel fra den nærmest paafølgende 1ste August af indtil samme Dag i Aaret derefter, udi alle i dette Tidsløb forefaldende Betalinger i Sølvværdie. Hvor derimod Foreeninger ere indgaaede om Rigsbankpenge rede Sølv, er Creditor aldeles ikke pligtig at imodtage oftmeldte Betalings-Midler, men han kan fordre Betaling enten i Sølv Rigsbank Mynt eller i Species Mynt, saaledes at hver Specie tages for 2 Rigsbankdalere. Croner, saavelsom andre grove Courant-Stykker, skulle ligeledes gielde for Rigsbankpenge Sølv-Mynt, og uvægerligen modtages i Betaling, som saadan efter det

For-

svoleidis, ad 5 Rikisdalir í slikri mynt gildi fyrir 8 Ríkisbankadali í silfurmynt; þó adgætist: ad Crónurnar fyrst reyknist til Courant, med þeirri í tilskipunum af 23 Nóvembr. 1737 og 22 Aprilis 1778 §. 5 ákvördudu hækkun.

§. 4.

Þier á Islandi híngad til gialdgengu Courantsedlar, hvarmed einasta meinast þeir sem vid tilskipanir af 22 Aprilis 1778 §. 2 og 13 Junii 1787 Cap. 2 §. 16 eru løgleiddir til brúkunar þar í landinu, skulu gilda þángad til þeir verda útleystir med Ríkisbankapeningum svo ad 6 Ríkisdalir, í dønsku Couranti gildi fyrir einn Ríkisbankadal í nefndarverdi.

§. 5.

Allir híngad til á Islandi gialdgengir sylfursmápeningar, svo og Eir-Einskildingar, myntadir 1771, skulu ganga framvegis sem Ríkisbankapeníngar í nefndarverdi fyri tvisvarsinnum svomikid sem þeir hlióda uppá.

§. 6.

Allt løgskipad peninga útsvar, svo sem skattar, sésektir, rettarlekiur, og svo framvegis, skal ad svo miklu leiti sem þad híngad til hefur verid áskilid í dønsku Couranti, greidast í Ríkisbankapeningum eptir silfurverdi

Forhold af 5 mod 8, saaledes at 5 Rigsdaler Courant i disse Myntsorter gielde for 8 Rigsbankdaler Sølv-Mynt, hvorved det bliver at iagttage, at Cronerne først med den i Forordningen af 23de November 1737 og 22de April 1778 §. 5 bestemte Agio reduceres til Courant.

§. 4.

De hidtil paa Island i Omløb værende Courant-Sedler, hvorved allene forstaaes de, som efter Forordningerne af 22de April 1778 §. 2 og 13de Junii 1787 Cap. 2 §. 16 ere blevne authoriserede til Brug der i Landet, modtages, saalænge indtil de af Rigsbanken blive indløste for Rigsbankpenge, saaledes at 6 Rdlr. Dansk Courant gielde for 1 Rigsbankdaler Navneværdie.

§. 5.

Al hidtil paa Island gieldende Sølv Skillemynt, saavelsom Kobber Censkillingerne med Præg af 1771, modtages som Rigsbankpenge Navneværdie for dobbelt saa stor en Sum, som de lyde paa.

§. 6.

Alle lovbestemte Størrelser, saasom: Skatter, Bøder, Rets-Sportler, o. s. v. skulle, forsaavidt de ere ansatte til noget vist i Dansk Courant, gaae over til Rigsbankpenge

Sølv-

vi med Ríkisbankadal, fyri Ríkisdal, og Ríkisbankaskílding fyri Skilding. I tilliti til Vorra skatta byriar þessi reglugiörd þann 1sta Augusti 1815. Skuldir af þessháttar tekium sem eginliga tilfalla Vorum Kassa, og lúkast egu fyri tédann dag, greidast i Ríkisbankapeníngum einasta eptir þeim í 4 §. áqvardada útlausnar iøfnudi med einum Ríkisbankadal fyri sex Ríkisdali í dønsku Courante. Enn adrar ógoldnar peninga skuldir af løgsettum krøfum betalist eptir þeim iøfnudi sem áqvardast í þessarar tilskipanar 9 §. med tilliti til þess tíma þá þær uppkomu. Med leigugiald af Vorum tekium sé ad øllu eins farid og med skattana, þó svo ad þær skuldir sem lúkast egu fyrri enn þann 1sta Augusti 1815 greidist í Ríkisbankapeningum eptir nefndarverdi med Ríkisbankadal fyrir Ríkisdal, efad hlutadegendur láta þessháttar skuldir vera ógoldnar leingur enn 12 Vikur eptir þessarar tilskipanar Auglýsíng.

§. 7.

Sú algenga rentuhæd í skuldabrefum sem héreptir útgefast á Íslandi seu 4 procento, ef skuldin er samin í silfri edur Ríkisbankapeníngum eptir silfurverdi; enn efad lánad er í Ríkisbankapeníngum eptir nefndarverdi megu

Sølvværdie, Daler for Daler og Skilling for Skilling.

Denne Regel tager, for saavidt Vore Skatter angaaer, sin Begyndelse med 1ste August 1815. Restancer indtil nysnævnte Tidspunct af egentlige Skatter, som tilfalde Vor Kasse, svares blot i Rigsbankpenge efter det i §. 4 bestemte Indløsnings Forhold 1 RigsbankdalerNavneværdie for hver 6 Rdlr. Dansk Courant, hvorimod andre tilbagestaaende Betalinger af lovbestemte Summer udredes efter det Forhold, som i denne Anordnings §. 9 fastsættes, beregnet med Hensyn til den Tid da de opstode. Forpagtningsafgiften for Vore Indtægter behandles i eet og alt paa samme Maade, som Skatterne; dog at de Restancer der ere forfaldne inden 1ste August 1815, tilsvares i Rigsbankpenge Navneværdie, Daler for Daler, for saavidt de Vedkommende lade samme henstaae længere end 12 Uger fra denne Anordnings Bekiendtgiørelse.

§. 7.

Den almindelige Rentefod ved alle Forskrivelser, som herefter udstædes i Island, er 4 Procent, naar Gielden er indgaaet i Sølv eller Sølvværdie; men naar den er stiftet i Navneværdie,

kan

megu takast 5 procento árliga. Eptir Verla-gialdsbrefum má hvervetna taka 1 procento meira í rentu enn eptir ødrum skuldabrefum.

§. 8.

Serhvør í dønsku Couranti áqvedin peningaskuld skal ysirhøfud ef hun er elldri enn frá 11ta Junii 1810 greidast í Rikisbankapeníngum eptir silfurverdi med sømu Upphæd í sídstnefndri peningamynt sem skuldin frá byriun sinni hafdi í dønsku Couranti; þad er ad segia: Rikisbankadal fyri Rikisdal, enn annars med afdrætti samsvarandi skuldarinnar alldri, svoleidis ad fyri hvørt 100 Rikisdali í dønsku Couranti greidist

80 Rikisbankadalir í silfurverdi ef skuldin er yngri enn frá 10 Junii 1810, enn elldri enn frá 11ta Junii 1811.
60 Rikisbankadalir í S. V. ef skuldin er yngri enn 10 Junii 1811, og elldri enn 11ta Junii 1812.
40 Rikisbankadalar í S. V. ef skuldin er yngri enn 10da Junii 1812, og elldri enn 7da Maii 1813; og loksins.
20 Rikisbankadalir í S. V. ef skuldin er yngri enn þann 6ta Maii 1813, og elldri enn þann 1sta Augusti sama árs.

Allar

kan der tages 5 Procent om Aaret. I Vexel-Obligationer kan i alle Tilfælde 1 Procent høiere Rente beregnes end i andre Forskrivninger.

§. 8.

Enhver i Dansk Courant indgaaet Penge-Forpligtelse skal i Almindelighed, for saavidt den er ældre end 11te Junii 1810, gaae over til Rigsbankpenge Sølvværdie med samme Sum i sidstnævnte Pengesort, som Forpligtelsen oprindeligen udgiorde i Dansk Courant, altsaa Daler for Daler, men ellers med Afkortning i Forhold til dens Ælde, saaledes: at der for hvert 100 Rdlr. Dansk Courant tilsvares:

80 Rigsbankdaler Sølvværdie, hvis Gielden er yngre end 10de Junii 1810, men ældre end 11te Junii 1811.
60 Rigsbankdaler Sølvværdie, naar den er yngre end 10de Junii 1811, men ældre end 11te Junii 1812.
40 Rigsbankdaler Sølvværdie, naar den er yngre end 10 Junii 1812, men ældre end 7de May 1813; og endeligen:
20 Rigsbankdaler Sølvværdie, hvis den er yngre end 6te May 1813, men ældre end 1ste August samme Aar.

Al

Allar seinni skuldir gialdist þaramóti med 1 Rikisbankadal í nefndarverdi fyri hveria 6 Rikisdali í dønsku Couranti.

§. 9.

Þegar skuldir grundvallast á skuldabrefum edur skrifudum samningum metist aldur eptir þeirra dato, nema uppskátt verdi ad skuldin siálf sé elldri enn þad fyrir henni útgefna skial, því þá skal ætid apturhorfid ad þeim tíma er skuldin fyrst tilfell. Svo skal til dæmis, ecki pantabreffsins heldr kaupsamnings datum metast, efad kaupandi hefur gefid selianda sitt skuldabref fyri nockurn hluta verdsins, edur skuldbundid sig til ad borga giallд sem fylgir fastegninni.

§. 10.

Sé pantsett fastegn afsølud og umskipti sked á skuldanautum, skal skuldarinnar alldur metast eptir þeim tíma nær sá nyi skuldunautur egnadist pantinn; þó skal þad peninga afgiald er sífellt liggur á fastegninni alls ecki læckast þótt egandaskipti séu ordinn sídan 10da Junii 1810.

Ecki heldur skal peninga afgiald af festu-edur leigu-jord vera nockurskonar afdrætti undirorpid, þótt núverandi leigulidi eptir nefndann dag hafi ábúd fengid, efad afgialdid ecki er

Al seenere Gield betales derimod med 1 Rbdlr. Navneværdie for hver 6 Rdlr. Dansk Courant.

§. 9.

Hvor Gield er grundet paa Forskrivning eller Contract, bestemmes dens Ælde ved sammes Datum, med mindre det kan oplyses, at Gielden selv er ældre, end det derfor udstædte Document, da der altid gaaes tilbage til den Tid samme fra først af blev stiftet. Saaledes skal f. Ex. ikke Pante-Obligationens, men Kiøbeslutningens Datum komme i Betragtning, naar Kiøberen for en Deel af Kiøbesummen har udstædt sin Forskrivning til Sælgeren, eller overtaget en forud paa Eiendommen hvilende Hæftelse.

§. 10.

Naar Debitor ved Pantets Afhændelse er forandret, beregnes Gieldens Ælde efter den Tid, da han tilforhandlede sig Pantet. Dog bør uforandrede Penge-Afgivter, som ere perpetuerede i en fast Eiendom, ikke nedsættes, fordi denne efter 10de Junii 1810 har verlet Besidder. Heller ikke bør Penge-Afgivter af bortfæstet eller udleiet Jord være nogen Nedsættelse undergivet, paa Grund af den nærværende Besidders seenere Adkomst,

naar

er uppsett yfir það sem áður hefur goldið verið.

§. 11.

Reikníngskrøfu aldur skal metast frá þeim tíma reikníngurinn var afhendtur edur hlutadegendur eru løgliga krafdir betalings.

§. 12.

Péníngakrøfur sem eptir arfleidslubrefum greidast egu í dønsku Couranti skulu lúkast í Ríkisbankapeníngum í silfurverdi med slíkri upphæd er samsvari þeim tíma á hverium Testator deydi, edur hindradist løgliga frá ad umbreita sinni rádstøfun.

§. 13.

Serhvør skulda-heimtumadur sem krefia vill betalings í Ríkisbankapeníngum eptir silfurverdi, samqvæmt undangengum 8 §, skal skyldur til ad gefa skuldunauti sínum frest til manntalsþíngs 1817, eptir hvørt tímabil skuldinni má uppsagt verda, annadhvørt med áskildum edur og veniuligum fresti, nema hønum í samníngnum sé gefin vissrar tídar frestur, því þá skal þessum, ad svo miklu leiti sem hann ei er ummlidinn þegar þessi Vor tilskipan løgleidist, bæta vid þann frest sem her er áqvedinn.

Áme-

naar Afgiften ikke er bleven forhøiet over det, som forhen blev svaret.

§. 11.

Regnings-Kravs Alder regnes fra den Tid Regningen blev indgivet eller Vedkommende paa lovlig Maade er bleven krævet.

§. 12.

De Penge-Betalinger, som ved testamentariske Dispositioner ere paalagte nogen i Dansk Courant, skulle gaae over til Rigsbankpenge Sølvværdie, i Forhold til den Tid Testator døde eller blev sat udaf Stand til at forandre sin Disposition.

§. 13.

Enhver Creditor, som vil nyde Betaling i Rigsbankpenge Sølvværdie efter foranførte §. 8, skal være pligtig til at give Debitor Henstand, indtil Mandtals Tingets Holdelse i Aaret 1817, efter hvilken Tid Gielden kan opsiges med den betingede, eller i al Fald den sædvanlige Opsigelsestid, med mindre der ved Foreeningen maatte være tilstaaet ham en vis Tids Udsættelse, da denne, for saavidt den ei endnu er udløben paa den Tid nærværende Vor Forordning træder i Kraft, skal tillægges den ham herved forundte Henstand.

Me-

Ámedan fresturinn eptir þessari tilskipan varir, betalar skuldanauturinn 4 procento í rentu.

§. 14.

Sá skuldaheimtumadur er ecki vill gángast undir þann í 13 §. áqvardada skilmála, enn heimtar betaling á þeim í samníngnum áqvedna tíma, hlýtur ad láta sér nægia betaling í Ríkisbankapeníngum eptir nefndarverdi med þeim í 8 §. áqvardada iøfnudi.

§. 15.

Skuldanautur má skora á sinn skuldaheimtumann, ad 8 vikna fresti frá þeim tíma ad þesshát tar krafa kemur sídstnefndum til vitundar, ad gefa ávísun um, hvørn af ádurtøldum betalingshátlum (§§. 8 og 14) hann ætlar ad velia. Dvelji skuldaheimtumadurinn med þessa ávísun, álitist hann ad vilia ánægdur vera med betaling eptir 14da §.

§. 16.

Undanfelli skuldanautur í eitt heilt ár ad lúka rentu er greidast á eptir þessarar tilskipanar auglýsing, eda skadist pantur sá sem settur er fyri skuldina svomiøg, ad hann eptir áliti skynugra og hlutlausra manna ecki sé skulda-heimtumanninum til hlýtar, veri sá frestur sem annars er áqvedinn skulda

Medens denne anordningsmæssige Henstand varer, betaler Debitor 4 Procent Rente.

§. 14.

Den Creditor, som ei vil underkaste sig den i §. 13 anførte Betingelse, men fordrer Betalning til den omcontraherede Tid, skal lade sig nøie med Betaling i Rigsbankpenge Navneværdie efter det i §. 8 bestemte Forhold.

§. 15.

Enhver Debitor er berettiget til at opfordre sin Creditor til, inden 8 Uger fra den Tid saadan Opfordring kommer denne til Kundskab, at erklære, hvilken af foranførte Betalings-Maader (§§. 8 og 14) han foretrækker. Tilbageholder Creditor denne Erklæring, antages han at ville lade sig nøie med Betaling efter §. 14.

§. 16.

Den Debitor ved §. 13 forundte Udsættelse bortfalder, naar Debitor i et heelt Aar er udebleven med en efter denne Forordnings Bekiendtgiørelse forfalden Rente Betaling, samt naar det for Gielden givne Pant saaledes forringes, at det efter kyndige og

skulda-heimtumanninum eptir 13 §. ógyldur.

§. 17.

Efad skuldanauturinn deÿr, uppbydur sitt góts, eda fallerar, skal skuldaheimtumanni, ef þesshátttar fastegnar-vissa ei getur fengist sem álitast kynni óhullt fyrir ómyndugra fé, leifiligt vera ad fá sína krøfu betalada á þann hátt sem áqvedinn er i 8 §. Pad sama skal ogsvo gilda ef borgunarmadurinn (Cautionistinn) deyr, uppbydur sitt góts, edur fallerar, þó skal skuldanauti þá géfin ad minsta kosti þriggia mánada frestur ádur skyldur se ad lúka krøfuna, enn geti hann eptir skuldabrefi edur samníngi heimtad leingri frest verdi slíkt samkomulag gildandi.

Framanskrifadar áqvardanir skulu og gilda, þegar annadhvørt skuldanauturinn edur borgunarmadurinn er ádur daudur, edur hefur uppbodid sitt góts ellegar fallerad, ad svo miklu leiti sem skuldakrafan ecki fyrr er til lykta leidd med betalíngi edur løgmætu námi.

§. 18.

Pegar fastegn sem pantsett er fyri skuld nockra, án þess ad þarfyrir utan ønnur vissa sé áskilin fyrir skuldinni, afsalast þridia manni, sem vill takast skuldina á hendur, má skuldaheimtumadurinn á medan sá frestur lídur, sem

og uvillige Mænds Skiøn ei længere yder fuld Sikkerhed for Creditor.

§. 17.

Naar Debitor døer, opbyder sit Gods, eller fallerer, skal Creditor, hvis saadan reel Sikkerhed ikke kan stilles, som for Umyndiges Midler kunde ansees betryggende, være berettiget til at erholde sin Fordring betalt paa den i §. 8 foreskrevne Maade.

Det samme gielder og, naar Cautionisten døer, opbyder eller fallerer, dog at Debitor da bør have i det mindste 3 Maaneders Varsel, inden Betaling kan affordres ham, men hvis han i Medhold af Forskrivningen eller Overeenskomsten kan kræve længere Varsel, bliver saadan Forskrivning Reglen.

Foranførte Bestemmelser ere ogsaa anvendelige i de Tilfælde, hvor Debitor eller Cautionisten allerede er død, eller har giort Opbud eller Fallit, for saavidt Fordringen ikke allerede ved Betalingens Erlæggelse eller lovligt Udlægs Iværksættelse er afgiort.

§. 18.

Naar en fast Eiendom, hvori Pant er givet, uden at der tillige er betinget anden Sikkerhed for Gielden, overdrages til tredie Mand, som vil paatage sig Gielden, kan Creditor ikke und-

sem áqvarðaður er í 13 §. ecki skora sig undan að taka ámoti skuldabrefi hanns í stað ens fyrra, bióðist hønum að eins ølðúngis þau sømu rettindi.

§. 19.

Ámeðan skuld eptir áðursøgðu ecki má krefiast, skal skuldanauti ecki leyfiligt án skuldaheimtumannsins samþyckis að betala hana, nema hann vilie greiða eins marga Ríkisbankadali í silfri sem hann var skyldur að betala eptir silfurverði.

§. 20.

Eins og Vér með Vorum úrskurði af 15da Aprilis 1814 allranáðugast høfum ályktað, að embættislaun og pensionir sem af Vorum kassa betalast embættismønnunum og øðrum á Íslandi, skuli greiðast í Ríkisbankapeningum eptir silfurverði með Ríkisbankadal fyri Ríkisdal, svoleiðis vilium Vér að sama regla skuli gilda um laun og pensionir sem greiðast egu af almenningi eður almenníngsstiptunum, svo og um pensionir og árlig peninga utsvør sem løgð eru á embætti.

§. 21.

Þær skipanir er áður í 8 til 20 §. eru taldar áhræra ecki þesshattar skuldir sem áskilið er að lúkast skuli í annarsslags valuta enn dønsku Couranti, því þesshattar skyldur skulu uppfyllast øldungis eptir híngað til gildandi løgum

undslaae sig for, saalænge den i §. 13 bevilgede Henstand varer, at modtage dennes Forskrivning, i Stedet for den forrige, naar den i eet og alt tilsiger ham samme Rettigheder.

§. 19.

Debitor er saalænge Gielden ikke, i Medhold af det foranførte, er forfalden, ei berettiget til, uden Creditors Samtykke at betale samme, med mindre han vil erlægge saamange Rigsbankdalere i rede Sølv, som han var forpligtiget til at udrede Sølvværdie.

§. 20.

Ligesom Vi ved Resolution af 15de April 1814 allernaadigst haver bestemt, at Gager og Pensioner, som af Vor Kasse udredes til Embedsmænd, og andre i Island, skal svares i Rigsbankpenge Sølvværdie, Daler for Daler, saaledes ville Vi, at den samme Regel ogsaa skal være gieldende om de Lønninger og Pensioner der udredes af Communer eller offentlige Stiftelser, samt om de Pensioner og aarlige Penge-Ydelser der ere lagte paa Embeder.

§. 21.

De oven §§. 8 til 20 givne Forskrifter vedkomme ikke de Forpligtelser, som ere stiftede i anden Valuta, end Dansk Courant, hvilke Forpligtelser i eet og alt blive at opfylde efter de

gum og rétti. Allt afgiald i landaurum edur gialdgengri vøru á svoleidis ad greidast i áskildum munum, eda þeirra fullu andvirdi ella. Enn háfi sá sem greida á afgialdid, fengid rett til ad velia ámilli afgialds i vørum, og stødugs peninga útsvars, sé hønum val þad þannig heimult ad peninga greidslan umbreitist i eins marga Rikisbankapeninga eptir silfurverdi samqvæmt þeim reglum er i 8 og 10da §. taldar eru.

Hvareptir allir hlutadegendur allraundirgefnast skulu sér hegda.

Útgefid i Wien, þann 20sta Martii 1815.

Undir Vorri Konúnglegu hønd og innsigli.

de hidtil gieldende Love og Retsregler. Alle Naturalafgivter blive saaledes at udrede i det bestemte Naturale, i manglende Fald bør fuldt Vederlag derfor gives; men har den Afgiftspligtige erhvervet Ret til at vælge mellem Naturalpræstationer eller en staaende Pengebetaling vedbliver dette Valg, saaledes, at Pengebetalingen gaaer over til Rigsbankpenge Sølvværdie efter de i §§. 8 og 10 foreskrevne Regler.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet i Wien, den 20de Marts 1815.

Under Vor Kongelige Haand og Seigl.

Frederik R.

(L. S.)

Kaas.

Cold. Bülow. Monrad. Ørsted. Berner. Lassen.